

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121010606
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8121010606.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 9. júna 2021 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Y. K., nar. X. X. XXXX O. B., G. Z. L. XX,

je vinný, že

- dňa 20. 1. 2020 prevzal výzvu Okresného súdu Prešov zo dňa 19. 11. 2019, sp. zn. 1T/116/2017 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby v Prešove, kpt. Nálepku č. 1, s termínom do 5 dní od doručenia tejto výzvy, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 2. 11. 2017, sp. zn. 1T/116/2017, kde jeho žiadosť o odklad výkonu trestu odňatia slobody bola uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 22. 6. 2020, sp. zn. 1T/116/2017, právoplatným dňa 22. 6. 2020, zamietnutá, pričom Lukáš Husár bez vážneho dôvodu trest odňatia slobody v lehote stanovenej súdom nenastúpil, ale úmyselne sa tomu vyhýbal do 19. 11. 2020, kedy bol policajtmí OKP OR PZ Prešov dodaný do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby v Prešove,

teda

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

čím spáchal

- prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 19.4.2021 obžalobu na obvineného Y. K. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako vo výroku rozhodnutia.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný Y. K. zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobili vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, kde obžalovaný uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola im daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin uvedený v obžalobe.

Zároveň súd poučil obžalovaného, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko procesných strán, ktoré navrhli, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal.

Z vykonaného dokazovania aj v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a dopustil sa ho obžalovaný a nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal, ani o jeho právnej kvalifikácii, uznesením rozhodol, že vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste a o náhrade škody.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledovné :

Podľa správy o povesti vypracovanej starostom obce Rokycany je obžalovaný hodnotený všeobecne.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVV a ÚVTOS plynie, že obžalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody piatykrát, v minulosti bol 25 krát trestaný, adaptácia na podmienky výkonu prebehla bez nedostatkov, povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku a režimu dňa dodržiava. V kolektíve odsúdených sa prezentuje ako nekonfliktný typ, authority rešpektuje.

Obžalovaný Y. K. má v odpise registra trestov 28 záznamov, kde 8 krát bol uznaný vinným z úmyselných trestných činov na území SR, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 2.11.2017, sp.zn. 1T/116/2017 a vo zvyšných prípadoch bol stíhaný mimo územia SR.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom skutočnosť,

že obžalovaný sa k skutku priznal a tento oľutoval, posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Na druhej strane obžalovanému Y. K. priťahuje, že už bol doposiaľ súdne trestaný, čo súd nemohol zobrať do úvahy vzhľadom na oboznámený odpis registra trestov.

S prihliadnutím na tieto vyššie uvedené skutočnosti, dospel súd k záveru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie u obžalovaného by iný trest než trest spojený s obmedzením jeho osobnej slobody nebol dostatočný, keďže predchádzajúce odsúdenia v podobe podmiennečných trestov, ale aj trestov spojených s jeho výkonom zrejme nevedli k jeho náprave, a preto za primeraný považoval trest v dolnej polovici trestnej sadzby v 4 mesiacov a pre jeho výkon ho podľa § 48 ods. 1 písm. b) zaradil do ústavu s stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku už bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Takýto trest uložený obžalovanému Lukášovi Husárovi súd považoval za dostatočný na zabezpečenie účelu trestného zákona.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.